

Затверджено Громадською радою
добročесності 07.06.2026

Кандидатка на посаду судді
апеляційного суду:

Федорова Олена Вікторівна

*(суддя Немишлянського районного суду
міста Харкова)*

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидатки на посаду судді критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про кандидатку на посаду судді **Федорову Олену Вікторівну** (далі – Кандидатка), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидатки критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Кандидатка на посаду судді не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показником дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті (пп. 6 п. 17 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24).

Кандидатка відвідувала тимчасово окуповані території України без нагальної потреби, тобто за відсутності критичних та/або невідкладних життєво необхідних обставин, які неможливо усунути в інший спосіб, ніж особистою присутністю на цих територіях, попри загрозу безпеці власній, близьких осіб та національній безпеці України.

(пп. 1.5. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, ред. 16.12.2020; індикатор 17 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затвердженого 09.11.2023).

Кандидатка була призначена на посаду судді вперше Указом Президента України “Про призначення судді” від 23.08.2012 № 484/2012.

Водночас, уже після призначення суддею, Кандидатка разом із донькою та чоловіком у 2014 та 2015 роках відвідувала тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим.

З цього приводу Кандидатка у своїх письмових поясненнях від 11.09.2018 зазначила наступне:

«У 2014 та 2015 роках я з чоловіком та донькою в період щорічної відпустки відвідували територію Автономної Республіки Крим, де проживає родич мого чоловіка, який є людиною похилого віку та зв'язку із погіршенням стану здоров'я потребував нашої допомоги.

Слід зазначити, що в довідці НАБУ вказано, що я з донькою . виїхали до АР Крим 16.08.2014 року на поїзді «Москва-Сімферополь», проте не вказано дати зворотного в їзду, а також взагалі не вказано про виїзд разом з нами мого чоловіка .

З метою уточнення вказаної інформації мною зроблено запит до Державної прикордонної служби України (додаток № 17), за результатами розгляду якого мене проінформовано, зокрема, що в базі даних «Відомості про осіб, які перетнули державний кордон України» містяться лише дані про перетинання мною державного кордону України у період з 01.08.2014 року по 31.08.2014 року на поїзді «Москва-Сімферополь» - 16.08.2014 року, іншої інформації немає. Крім того, відповіді про в'їзд і виїзд до АР Крим мого чоловіка та моєї доньки у серпні 2014 року не надано (додаток 18).

Враховуючи, що відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про прикордонний контроль» відмітки про перетинання державного кордону не проставляються у паспортних документах громадян України, за винятком випадків їх особистого звернення з метою проставлення такої відмітки, у моєму паспорті громадянина України та паспортах мого чоловіка та доньки не проставлено жодних відміток про в'їзд до АР Крим та виїзд з АР Крим у серпні 2014 року. У зв'язку з наведеним, надаю письмові пояснення мого чоловіка та доньки про виїзд до АР Крим та в'їзд з АР Крим у серпні 2014 року, засвідчені нотаріально 11.09.2018 року (додатки № 11, 19)».

Аналогічні підстави щодо поїздки на територію тимчасово окупованої АР Крим Кандидатка зазначила і під час проходження [співбесіди](#) у межах кваліфікаційного оцінювання судді.

Зокрема, Кандидатка зазначила, що необхідність такої поїздки була зумовлена тим, що дядько її чоловіка переніс інсульт та стан його здоров'я значно погіршився.

“Потім, після цього, дядько чоловіка забрав до себе, до росії, його син. Зараз він проживає там”, - додала Кандидатка.

В умовах збройної агресії рф проти України, що триває, «нагальність потреби» відвідування тимчасово окупованих територій України в кожному конкретному випадку має оцінюватися з огляду на прогнозовані ризики та загрози насамперед безпосередньо життю і здоров'ю особи (судді / кандидата), а також державній безпеці та національним інтересам України у разі затримання такої особи, її вербування тощо.

Громадяни України, які відвідували тимчасово окуповані території України, підлягали обов'язковим «фільтраційним заходам» спецслужб держави-агресора. Головне

управління розвідки Міністерства оборони України наголошує, що представники органів державної влади (зокрема судової), зважаючи на специфіку їхньої діяльності та доступ до чутливої інформації, а також особи, з якими вони спілкуються чи перебувають у родинних і дружніх стосунках, становлять особливий інтерес для спецслужб держави-агресора.

Отже, перебування вказаних осіб на тимчасово окупованих територіях України з високою ймовірністю може створити ризики виникнення загроз їхньому життю та здоров'ю, здійснення підходів і вербувальних пропозицій з боку спецслужб держави-агресора під різними приводами, у тому числі з використанням засобів впливу у вигляді шантажу.

Нагальна потреба відвідування тимчасово окупованих територій - виключна ситуація/життєва необхідність, коли особа має вагомі причини для перебування в цих регіонах, незважаючи на загрозу власній безпеці, близьким особам та національній безпеці України. Вказану потребу неможливо задовольнити в інший спосіб, без особистого відвідування цих територій.

Згідно з Конституцією та законами України суддя має особливий (спеціальний) правовий статус, який характеризується наявністю певних вимог, обмежень щодо зайняття цієї посади та гарантій його діяльності. Унормовані на сьогодні такі вимоги і обмеження стосуються переважно корупційної складової та умовних етичних принципів, але не враховують реальних і прогнозованих чинників вербувальної уразливості діючих суддів і кандидатів на посаду судді, а також національної самосвідомості та громадянської позиції.

Попри відсутність прямої заборони закону на відвідування окупованих територій, Громадська рада доброчесності погоджується з позицією Головного управління з протидії системним загрозам управлінню державою Департаменту захисту національної державності СБУ про те, що в умовах збройної агресії рф проти України будь-яка так звана «нагальність потреби» такого виїзду неспівставна з прогнозованими ризиками і загрозами, насамперед безпосередньо життю і здоров'ю особи (судді/кандидата), а також державній безпеці та національним інтересам України у разі затримання такої особи, її вербування тощо.

Подібні поїздки без нагальної необхідності, по-перше, створювали ризики для незалежності Кандидатки й наражали її на ризик опинитись під впливом спецслужб країни-агресора, по-друге, демонстрували зневажливе ставлення з боку сім'ї Кандидатки до громадянського консенсусу щодо публічного осуду агресивних дій рф і дотримання негласного принципу утримання від поїздок на тимчасово окуповану територію.

Одними з показників, які визначають відповідність судді критерію професійної етики, є дотримання поведінки, що забезпечує довіру до суддівської посади та авторитет правосуддя, а також дотримання суддівської етики.

Відповідно до статті 3 Кодексу суддівської етики суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку обізнаного та розсудливого стороннього спостерігача, його поведінка була бездоганною.

Крім того, підпунктом 3.1 Бангалорських принципів поведінки судді від 19.05.2006, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27.07.2006 № 2006/23 (далі – Бангалорські принципи), визначено, що суддя повинен демонструвати поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача.

Згідно з підпунктом 4.2 Бангалорських принципів постійна увага з боку суспільства покладає на суддю обов'язок прийняти ряд обмежень, і, незважаючи на те, що пересічному громадянину ці обов'язки могли б здатися обтяжливими, суддя приймає їх добровільно та охоче. Поведінка судді має відповідати високому статусу його посади.

Рада суддів України в коментарі до Кодексу суддівської етики, затвердженому рішенням Ради суддів України від 4 лютого 2016 року № 1, окремо наголосила, що численними є ситуації, коли та чи інша дія прямо не заборонена законом, але є ризик такого сприйняття, формування враження, яке підірвало б довіру до суду.

Водночас кожному громадянину України, а особливо особі, яка здійснює правосуддя в інтересах її громадян, слід усвідомлювати, що в межах окупованих територій збройні формування російської федерації та створені нею окупаційні адміністрації встановили власні контроль і правила. Відвідування окупованої території передбачає, що весь термін перебування на ній особа фактично вимушена жити за правилами окупанта та бути йому підконтрольною.

При цьому, окупаційна влада різними методами намагається завоювати підтримку та довіру місцевого населення, підкорити та залякати незгідних. До того ж, окупація зазвичай супроводжується інтенсивною пропагандою, підбуренням до зрадницьких вчинків і насильства щодо співвітчизників.

На переконання Громадської ради доброчесності, наведені Кандидаткою пояснення щодо відвідування у 2014–2015 роках тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим не є достатньо переконливими та не підтверджені належними і допустимими доказами.

Зокрема, Кандидатка обґрунтовує необхідність поїздок сімейними обставинами — потребою надання допомоги родичу чоловіка похилого віку у зв'язку з погіршенням стану його здоров'я. Водночас жодних документальних підтверджень, які б свідчили про тяжкість стану здоров'я зазначеної особи, необхідність саме особистої присутності Кандидатки та членів її сім'ї, а також неможливість надання такої допомоги іншим способом (зокрема, через інших родичів або дистанційно), не надано.

Крім того, викликає сумнів у доцільності та пропорційності таких поїздок за участі неповнолітньої доньки Кандидатки в умовах фактичного початку тимчасової окупації території АР Крим, що супроводжувалася підвищеними безпековими ризиками (дочці Кандидатки станом на 2014 рік було 16 років).

Враховуючи викладене, на переконання Громадської ради доброчесності, Кандидаткою не доведено існування виключних обставин чи життєвої необхідності, які б об'єктивно виправдовували перебування її та членів сім'ї на тимчасово окупованій території у зазначений період.

2. Кандидатка на посаду судді не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показником дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті та сумлінність (пп. 4 п. 19, пп. 2 п. 17, пп. 4 п. 19 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 № 3659/0/15-24).

Кандидатка не дотримувалася етичних норм, допускаючи поведінку, яка могла викликати обґрунтований сумнів у звичайної розсудливої людини, зокрема, що вона здатна виконувати свої обов'язки чесно, неупереджено, незалежно й компетентно. Кандидатка не утрималася від діяльності, яка унеможлиблює належне виконання посадових обов'язків та інших повноважень.

(підпункт 6.5 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, ред. 16.12.2020; індикатор 8 Переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затвердженого 09.11.2023).

Відповідно до матеріалів суддівського дос'є, Кандидатка 30.05.2013 проходила періодичне навчання на тему «Практичні питання реалізації інституту слідчого судді як гаранта захисту прав людини відповідно до положень нового Кримінального процесуального кодексу України в рамках проекту Ради Європи «підтримка реформ кримінальної юстиції в Україні», проте нею цього ж дня було ухвалено 37 судових рішень.

ПІБ судді Федорова О.В.

Судове рішення

Реєстраційний № рішення

Період ухвалення (постановлення) з 30.05.2013 по 30.05.2013

Період надходження з по

Форма судового рішення: Оберіть

Справа №

Статус сторін судового процесу: Оберіть

За заданими параметрами пошуку знайдено документів: 37

Пошук Очистити

Сортування:

за релевантністю

 Кількість записів на сторінці: 25

Використовувати інформаційно-правову електронну базу:

так

Відгуки про роботу сайту

Постачальник посилань:

Ліга Закон

<

1

2

>

№ рішення	Форма судового рішення	Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Форма судочинства	№ судової справи	Назва суду	Суддя
33006483	Ухвала	30.05.2013	05.06.2013	Цивільне	645/4135/13-ц	Немишлянський районний суд міста Харкова	Федорова О. В.
33006445	Ухвала	30.05.2013	05.06.2013	Цивільне	645/4139/13-ц	Немишлянський районний суд міста Харкова	Федорова О. В.
31822317	Ухвала	30.05.2013	05.06.2013	Цивільне	645/4368/13-ц	Немишлянський районний суд міста Харкова	Федорова О. В.

З аналізу постановлених Кандидаткою 30.05.2013 ухвал встановлено, що частину з них було невчасно передано для оприлюднення, а саме ухвалу у справі [№ 645/4156/13](#) надіслано до ЄДРСР 21.09.2015, у справі [№ 645/4147/13](#) - 21.09.2015, у справі [№ 645/4167/13-ц](#) – «не визначено», зареєстровано: 30.01.2014.

Відповідно до матеріалів суддівського досьє, Кандидатка 08.11.2013 проходила періодичне навчання на тему «Проблемні питання, що виникають в судовій практиці при застосуванні окремих норм матеріального та процесуального права при розгляді кримінальних справ», проте нею у вказаний період було постановлено 5 ухвал: у справах [№ 645/2771/13-к](#), [№ 645/10919/13-к](#), [№ 645/10913/13-к](#), [№ 645/10915/13-к](#), [№ 645/10914/13-к](#).

З аналізу постановлених Кандидаткою 08.11.2013 ухвал встановлено, що частину з них було невчасно передано для оприлюднення, а саме: ухвали у справах [№ 645/10913/13-к](#), [№ 645/10915/13-к](#), [№ 645/10914/13-к](#) надіслано до ЄДРСР 21.09.2015.

Здійснення правосуддя є виключною компетенцією судді, який особисто несе відповідальність за ухвалення кожного рішення. Фактична неможливість фізичної присутності Кандидатки в суді у дні, коли вона перебувала на навчанні в іншому місці, ставить під сумнів реальність її участі у розгляді справ та ухваленні відповідних рішень.

Такі дії свідчать про недотримання базових стандартів належної організації судової діяльності та можуть свідчити про формальний підхід до відправлення правосуддя, що є несумісним із принципами незалежності, сумлінності й особистої відповідальності судді.

Таким чином, наявність зазначених розбіжностей може свідчити або про формальне ставлення Кандидатки до процесу професійного навчання, або ж про недобросовісне ставлення до здійснення правосуддя. Обидва варіанти є несумісними з принципами професійної доброчесності, відповідальності та сумлінності судді, що в цілому дає підстави вважати такі дії порушенням стандартів суддівської доброчесності.

Громадська рада доброчесності зазначає, що подібна практика **підриває суспільну довіру до судової влади**, оскільки створює враження імітації здійснення правосуддя. Вона суперечить очікуванням громадян на відкритий, чесний та відповідальний суд,

який забезпечує справедливий розгляд справ у межах розумних строків і з належною участю судді.

Враховуючи викладене, Громадська рада доброчесності доходить висновку, що зазначені обставини свідчать про наявність ознак недоброчесності у діях Кандидатки, оскільки вони порушують засадничі принципи професійної етики судді, норми поведінки, що забезпечують довіру суспільства до суду, та принцип особистої відповідальності за здійснення правосуддя.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення з боку Кандидатки.

1. Відповідно до матеріалів суддівського досьє, Кандидатка в Анкеті судді вказала серед осіб, які можуть надати їй рекомендацію, зокрема, суддю Господарського суду Харківської області Усатого Віталія Олександровича.

Відносно вказаної особи в засобах масової інформації міститься низка негативних публікацій.

Зокрема, зазначається, що Усатий В.О. отримав [нагородну зброю](#) (пістолет Макарова) від на той момент чинного міністра внутрішніх справ Арсена Авакова, висловлюються [припущення](#) про можливі зв'язки судді з окремими суб'єктами господарювання, які могли отримувати вигоду від судових рішень у справах про банкрутство, а також про наявність сумнівів щодо прозорості походження майна його та членів його сім'ї.

Окрім того, Громадська рада доброчесності затвердила висновок про невідповідність судді Господарського суду Харківської області Усатого Віталія Олександровича критеріям доброчесності та професійної етики.

Громадська рада доброчесності звертає увагу на те, що наявність таких публікацій у публічному просторі, а також наявність затвердженого висновку ГРД може формувати у стороннього спостерігача обґрунтовані сумніви щодо бездоганності репутації особи, яка надала рекомендації Кандидатці.

Також, відповідно до матеріалів суддівського досьє, Кандидатка в Анкеті судді вказала серед осіб, які можуть надати їй рекомендацію, зокрема суддю Фрунзенського районного суду м. Харкова (у відставці) Бабкову Тетяну Вікторівну. Громадська рада доброчесності затвердила щодо Бабкової Т.В. висновок про невідповідність критеріям доброчесності та професійної етики від 14 квітня 2017 року.

2. Відповідно до даних Державного реєстру нерухомого майна, Кандидатка та її чоловік не мають у власності ніякої нерухомості.

Відповідно до майнових декларацій Кандидатки за 2021-2025 роки, квартира в Харкові площею 63.8 кв.м., якою користується Кандидатка та її чоловік, належить дочці Кандидатки та її чоловіка. Донька Кандидатки набула вказану квартиру у власність на підставі договору дарування від 25.02.2021.

Водночас, квартира такої ж площі у попередніх деклараціях Кандидатки (до 2021 року) була зазначена, як власність її чоловіка.

Разом з тим, дочка Кандидатки, з 2021 по 2023 рік своїм фактичним місцем проживання вказувала місто Київ - така інформація міститься у майнових деклараціях дочки Кандидатки, поданих нею, як провідною спеціалісткою відділу забезпечення судового процесу апарату Вищого антикорупційного суду.

Відтак, на думку Громадської ради доброчесності, передача квартири у власність дочки Кандидатки потребує додаткових пояснень.

Елеонора Ємець

Координаторка Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

07.06.2026 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 10-ма голосами з 18 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 10 членів:

1. Бумба Орест
2. Веретільник Ольга
3. Вольвач Ярослава
4. Ємець Елеонора
5. Зелінський Антон
6. Ільницька Світлана
7. Красненко Марія
8. Кривонос Сергій
9. Михалевич Оксана
10. Олещенко Юлія

Елеонора Ємець
Координаторка Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)